

2023 - 2024 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI
İSTANBUL İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ

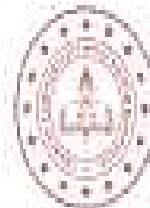

GENÇ YAZARLAR

MUSTAFA ERAVUTMUŞ
ORTAOKULU

İSTANBUL
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İSTANBUL - KÜÇÜKÇEKMECE
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

Bu eser, İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğünün “Geleceğin Yazarları” projesi kapsamında Mustafa Eravutmuş Ortaokulu öğrencileri tarafından yazılan ve okul komisyonunca uygun bulunan metinlerden oluşturulmuştur.

Koordinatör Öğretmen

Mehmet Hilmi GÜLDEŞ

İmtiyaz Sahibi

Yusuf SEZGİN

Okul Müdürü

Müdür Yardımcısı

Emin AKDEMİR

Türkçe Öğretmenleri

Eda KARA

Hatice KURT

Mehmet Hilmi Güldeş

Rehber Öğretmen

Tanju AKÇE

İstanbul, 2024

İÇİNDEKİLER

Sayfa

4	ÖNSÖZ	
5 - 10	JACK'İN MACERASI	Abdülkadir Atlas GÜRNAL
11	AYŞE'NİN KEDİSİ	Öykü ŞENGÜL
12	MÜZİK ALETİ ÇALMAK	Elif ÇETİNKAYA
13	DOSTLUK	Hakan AY
14	SPOR YAPMAK	Etka ÇOLAK
15	ASTRONOT OLMAK İSTEYEN ÇOCUK	Betül YAZICI
16	UZAY, ASTRONOT ve HAYAT	Öykü GÜDER
17	ÇANAKKALE KAHRAMANLARIMIZ	Esila Tuğsem VURAL
18	ÇİÇEKLER EKLENİR KALBİME	Ecrin ERSEN
19	AĞAÇLAR	Saygın Arif BELGE
20	DOĞA	Berra Gülsüm CUMBUR
21	ÇEVREMİZ	Zeynep Irmak AYDIN
22	CANIM OKULUM	Ayşe TANRIDAĞLI
23	PARK	Ece Hatice ERBOZ
24	İYİ BAK KENDİNE	Ecrin Hanife DELİACI
25	NE VAR Kİ ŞU DÜNYADA?	Tuana GÜNEY
26	BAĞIMLI OLMA!	Tuana İNCE
27	SAĞLIK	Lilas HAMUŞ ve Sümeyye T. UFUK
28	İNSANOĞLU	Lilas HAMUŞ
29	ŞANLI MUSTAFA KEMAL	Ecrin Hanife DELİACI
30	KURTARICIMIZ ATATÜRK	Osman ALPINAR
31	MAVİ GÖZLÜM	Hira Nur GENÇ
32	ATATÜRK	Zeynep TEZCAN
33	BU BAYRAK DALGALANACAK	Firdevs İkra KÜSMEZ

ÖNSÖZ

Yazı... İnsanlığın tarihini aydınlatan ışıktır yazı. Yazı insanların çok eski zamanlardan beri bildiği ve kullandığı bir buluştur. Bu buluş medeniyetlerin doğuşuna, ilerleyişine katkıda bulunmuştur. Yazı sayesinde insanlık bilgi ve birikimini yeni kuşaklara aktarmıştır. Teknoloji ilerlemiş, bugünümüz ve geleceğimiz şekillenmiştir.

Yazma becerisi, tarih boyunca gelişerek günümüze ulaşan ve insanların en zor edindiği dil becerisidir. İnsanlık geliştikçe yazma becerisini daha da etkin kullanmıştır. Günlük hayatımızda önemli bir yere sahip olan yazma becerisiyle sadece iletişim kurmayı değil sanat yapmayı da öğrendik.

Yazmak, estetik kaygı ve amaçlarla yapıldığında bir sanat dalına dönüştü. Duygularımızı, düşüncelerimizi ifade ederken kullandığımız dil ise edebi dil oldu. Böylece edebiyat, en az yazı kadar eski bir tarihe sahip oldu. Zamanla edebiyat da gelişerek kendi içinde çocuk edebiyatı, genç edebiyatı ve yetişkin edebiyatı gibi türlere ayrıldı.

Okulumuz öğrencilerinin yazdığı metinlerden oluşan bu eseri, çocuk edebiyatı eseri olarak sizlere sunmanın mutluluğunu ve onurunu yaşıyoruz. İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüz tarafından yürütülen Geleceğin Yazarları projesiyle birlikte öğrencilerimiz kendilerini yazılı olarak ifade etme, edebiyat eserleri üretme ve paylaşma şansı buldular. Bizler de onlarla birlikte üretmenin ve paylaşmanın sevincini yaşıyoruz.

Yusuf SEZGİN

Okul Müdürü

JACK' İN MACERASI

Bir zamanlar Jack adında bir çocuk vardı. Jack'in doğum gününe bir gün kalmıştı. Jack doğum gününe bir gün kaldığı için çok seviniyordu fakat Jack en sonki doğum günü kötü geçtiği için kaygılanıyordu. Bundan dolayı Jack doğum gününün iyi geçmesi için önceden arkadaşlarına doğum gününün olduğunu belirtmişti. Eve geçtiğinde çok yorgundu, üstünü değiştirmişti. Sonra akşam olmuştu, Jack yatağına geçmişti ve yarının nasıl geçeceğini düşünürken uyuyakaldı.

Jack yatağından kalktığında yanında arkadaşlarının ona: "İyi ki doğdun Jack." diye bağırdıklarını duydu ve Jack, yatağından sevinçle atladıktan sonra arkadaşlarıyla oyunlar oynamaya başladı. Saat geç saatlere geldiğinde Jack günün hiç bitmemesini istedi ama Jack arkadaşlarının bir kaçının gittiğini gördü ve üzüldü. Fakat Jack; geriye kalan Alex, Mart ve Tom'un annelerine: "Acaba bugün burada kalabilirler mi?" diye sordu. Alex ve Mart'ın annesi izin verdi ama Tom'un annesi izin vermedi. Alex, Tom, Mart ve Jack Tom'un annesine kalması için yalvardılar ve Tom'un annesi de izin vermedi. Herkesin annesi gittikten sonra Alex herkesi çağırıp: "Bugün sabaha kadar uyumasak mı?" diye sordu.

Jack ve diğerleri bunu kabul ettikten sonra Jack'in annesi Lily uyuma vakti geldiğini söyledi ve hepsi pijamalarını giyip yatağına atladılar. Jack ve diğerleri Jack'in annesi Lily'nin uyumasını beklediler. Lily uyuduktan sonra hepsi uyanıp ışık aradılar. Jack'in aklına gardolabının üstünde bir fener olduğu geldi. Tom en alta Alex onun üstüne Mart onun üstüne ve Jack en üstte olacak şekilde birbirlerinin üstüne bindiler ve Jack en üstten feneri eliyle aramaya başladı. Eline bir cisim dokundu, gözlerini açıp dikkatlice baktığında onun küçük bir ayıcık olduğunu gördü. Onu aşağıya attı ve tekrardan eliyle aradıktan sonra eline tekrardan bir şey çarptı ve onu eline aldı. Dokunurken parmağına bir tuş geldi, bastığında ise ışık yanmaya başladı ve aniden gözleri kamaşan Jack düştü. Hepsi birden kendini yerde buldu ve içeriden Lily'nin ayak sesleri gelmeye başladı. Hemen yataklarına dönen çocuklar uyuma taklidi yapmaya başladılar. Lily gelip odanın kapısını açtıktan sonra herkes uyuyor mu diye kontrol etti. Fakat herkes çok iyi uyuma taklidi yaptığı için Lily odasına döndü, kapıyı kapatıp uyumaya devam etti.

Feneri yakan Jack yerde bir kitap gördü ve herkese bunu söyledi. İçini açtıklarında ise büyüler, sihirler ve canavarlar hakkında bilgiler vardı. Buna inanmayan Jack ve diğerleri kitabın en arka kısmına baktıklarında ağızları açık kaldı çünkü orada bir üniversitede fotoğrafları çekilmiş bir sınıf arkadaş grubu vardı ve orada babası Andy de vardı. Buna çok şaşırın çocuklar üstüne üstlük altta: "Ve sırada Andy geliyor." yazısını görünce daha da şaşırdılar ve her şeyi anladılar. Babasının büyücü olduğunu anlayınca Jack' in ağzı açık kaldı. Annesinin yanına gidip babasının büyücü mü olduğunu soracaktı ama baktıklarında Lily yoktu.

Olanları Jack ve diğerleri kaldıramadı. Uzun süre çıt çıkmadı ve Mart: "Bunların hepsi yalan, bence Lily teyze markete gitmiştir." dedi. Tom atılarak: "Bence de bunlar

yalan, bize ailemiz tarafından yapılan bir şakadır.” dedi. Mart ardından: “Evet.” dedi ve “Eğer gerçekse üstümde bu büyüleri kullanın.” dedi. “Eğer bir şey olursa gerçek, eğer olmazsa şakadır.” dedi.

Jack ve diğerleri bunu onayladılar. Kitaptan iblis olma sözlerini bulup Mart’a söylediler ve söyler söylemez Mart: “Yardım edin!.” dedi ve o anda kulaklarını kapattı, midesi bulanmaya başladı. Bir anda kitaptaki iblise dönüştü buna çok şaşırın Jack içinden mırıldanarak: “Olamaz!.” dedi. Tom da: “Nasıl yani?” dedi. O anda iblis yani Mart kitabı aldı, pencereyi kırarak dışarı atladı. Alex o anda: “Biz ne yaptık” dedi. Jack dalgınlığı bırakarak: “Acilen bir şey yapmalıyız” dedi. Alex: “Andy amcanın yanına gidelim. O kitapta gördüğümüz gibi bir büyücü. Belki bu sorunu ona anlatarak halledebiliriz.” dedi. Jack bunu uygun gördü fakat Andy saat 03:15’de gelecekti ve Jack: “Babam 3 saat sonra gelecek.” dedi. Tom: “O zaman Google’dan yerini bulalım” dedi. Jack telefonunu alarak Google’ı açtı, babasının çalıştığı yeri haritadan buldu ve Jack: “Babamın çalıştığı yer çok uzak.” dedi. Tom: “Ben de 30 tl var, bunla taksiye binebiliriz.” dedi.

Sokağa çıkmak için ayakkabılarını giymeye çalıştılar ama Tom’un ayakkabısı yoktu. Jack ona eski ayakkabısını verdi ve sokağa çıktılar ama ayakkabı yırtılmak üzereydi. Tom: “Jack bu ayakkabılar çok küçük, yırtılacak” dedi. Jack: “Benim başka ayakkabım yok; annem bütün kirli ayakkabılarımı attı, bir tek bu kaldı” dedi. Alex: “Aslında benim evimde bir tane ayakkabım var, onu alabiliriz hem de yakın” dedi. Tom: “Eğer orada ayakkabı varsa o zaman oraya gidelim” dedi. Jack: “Tamam” dedi.

Alex’in evine gittiler. Alex’in evinde bir tek büyükannesi vardı. Annesi ve babası çalışıyordu. Büyükannesi bu saatlerde uyuyordu. Eve girmek için evin yanındaki çalılar arasında evin yedek anahtarı vardı. Alex ve diğerleri çalılar arasındaki anahtarı bulmaya çalıştılar. Tom Alex’e: “Alex bura da anahtar falan yok acaba yanlış hatırlıyor olabilir misin?” diye sordu. Alex ise: “Evet burada olmalı çünkü annem her zaman okuldan geldiğimde, yedek anahtarımın burada olduğunu söylerdi.” dedi. Tom: “Peki.” dedi ve aramaya devam etti.

Jack’in o anda eline bir şey takıldı ve baktığında ise anahtar olduğunu fark etti ve anahtarı bulduğunu herkese söyledi ve herkes rahat bir nefes aldı. Evin kapısının önüne geçtiler ve Jack anahtarın deliğe girmediğini söyledi. Herkes şok geçirdi ve Alex, Jack’in elinden anahtarı aldı ve bu sefer de o denedi. Kapı açıldı ve herkes çok sevindi. Ama içeriden ayakkabıları almak için baktıklarında büyükannesi içeride televizyon izliyordu. Herkes birbirinin yüzüne şaşkın ve mutsuz bir şekilde baktı Alex eski ayakkabılarını alıp büyükannesine selam verip çıktı. Tom ayakkabıları giydi ve çok rahatladı.

O anda Alex’in evinin önünden taksi geçiyordu taksinin arkasından koştular ve taksiyi durdurmayı başardılar. Taksiye bindiler ve sonunda Andy’nin yanına gittiler ve Andy’nin odasını buldular nefes nefese kalan çocuklar Andy’ye olan biteni söylediler ve Andy çok şaşırılmıştı ve Andy: “Hangi büyüleri kullandınız Jack?” dedi. Jack bir

kağıt olarak hangi büyüyü kullandıklarını yazdı. Andy : “Bunlar büyük büyüler, bunlarla bir tek ben uğraşabilirim.” dedi ve kağıdı çöpe attı. Jack: “Hayır baba biz başlattık, biz bitireceğiz.” dedi ve herkeste bu fikirdeydi. Andy: “Tamam ama sözünden çıkmak yok.” dedi. Jack ve diğerleri tamam dediler.

Andy o anda: “Çocuklar; iblis insanları kaçırmaya başlamış, en az 60 kişi kayıp. Yanıma çok geç geldiniz.” dedi. Tom: “Haklısın Andy amca, biraz geç geldik.” dedi.

Andy:

- Sorun değil ama asıl sorun ben büyülerini unuttum. Herkes çok şaşırır ve ne yapacağız diye düşünürler.

Tom:

- Ne yapacağımızı buldum!.

Herkes Tom’un ne söyleyeceğini merak etti.

Tom:

- Bence Andy amca eğer eski büyücüye onun hocasını ve sınıf arkadaşlarının yanına gidelim ve onlar sana büyülerini öğretsin.

Andy:

- Doğru söylüyorsun Tom ama biz onları nasıl bulacağız ki?

Tom:

- Eski okulunuza gidersek ipuçları bulabiliriz.

Andy:

- Denemekten zarar gelmez.

Jack:

- Peki, nereden başlayacağız.

Andy:

- Ben okulun yerini biliyorum oraya gidelim.” dedi.

Andy iş yerinden kaçtı ve herkes caddeye doğru yol aldı. Andy konumunu açtı ve eski okulunun konumuna baktı. Caddede uzun süre taksi aradıktan sonra taksi bulup bindiler. Taksinin içindeki adama telefondaki konumu gösterdiler ve taksici oraya doğru sürmeye başladı. Adam inebilirsiniz dediğinde herkes çok şaşırmişti.

Andy taksiciye: “İyi de burası bizim istediğimiz yer değil.” dedi. Taksici: “Aradığınız yer neresi peki?” dedi. Andy: “Bizim aradığımız yer bir okul.” dedi. Taksici: “Burada eskiden bir okul vardı ama o okul 10- 20 ay önce yıkıldı. Belediye buraya evler yapılacağını söyledi ama evler hala yapılmadı.” Andy taksiciye: “Teşekkürler, sağ olun.” dedi ve parayı uzattı.

Taksici gitti ve Andy çocuklara: “Şimdi ne yapacağız?” dedi. Alex: “Buradaki inşaatta belki eskiye dair bir kalıntı olabilir.” dedi. Jack: “Bence de inşaatta bir şeyler olabilir, hadi orada arayalım,” dedi ve işe koyulmaya başladılar. Aradan 2 saat geçti fakat hiçbir şey bulamadılar. Herkes çok yorulmuş gibi duruyordu. Alex: “Burada hiç bir şey yok, artık başka bir çözüm yolu bulalım.” dedi. Andy: “Evet, yoksa burada birazdan bayılacağım.” dedi. Jack: “Şimdi ne yapacağız, iblis nerede? Kafam çok karışık.” dedi.

Tom:

- Sakin ol Jack, her şeyin illaki bir çözümü vardır.

Alex:

- Tom haklı ve benim aklımda bir fikir var. Andy amca senin bu okulda hiç arkadaşın yok muydu?

Andy:

- Vardı ama neden sordun?

Alex:

- Uzman ve büyüleri çok iyi kullanan arkadaşını ara.

Andy:

- Neden aklımıza gelmedi evet haklısın.

Andy arkadaşını aradı ve onla konuştu:

- Merhaba Oliver, görmeyeli ne yapıyorsun?

- İyiyim Andy, seni sormalı?

- Bende iyiyim ama sana ihtiyacım var.

Oliver telaşlı bir şekilde:

- Ne oldu, sana her ne olursa olsun yardım ederim.

Andy bütün olayı Oliver'e anlattı.

- Ne! Ciddi olamazsın! Bana konumunu at, hemen geliyorum.

- Tamam.

Telefonu kapatan Andy:

- Haydi eve gidelim.

Bir taksi bulurlar ve eve giderler eve geldiklerinde

Tom:

- Çok yoruldum, biraz uzanacağım.

Jack televizyonu açıp izliyordu. Alex Andy'e:

- Andy amca, Lily teyze nerede?"

Andy:

- Onun acil bir işi çıktı, bundan dolayı evden çıktı.

Tom:

- Lily teyzeyi neden bulamadığımız ortaya çıktı.

Biraz vakit geçtikten sonra kapı çaldı, Andy kapıyı açtı. En yakın arkadaşı olan Oliver geldi. Andy Oliver'a sarıldı ve salona geçti.

Tom Andy'e:

- Telefonda konuştuğun amca bu mu Andy amca?"

Andy:

- Evet, bu.

Oliver:

- Merhaba ben Oliver. Andy'nin en yakın arkadaşıyım. Onunla gördüğünüz o yıkık okulda tanıştık.

Jack:

- Baba, o heyecanlı anılarını anlattığın amca buydu değil mi?

Andy:

- Evet oğlum o bu amca ama artık işe koyulmamız lazım.

Alex:

- Peki, nereden başlayacağız.

- Oliver:

- İlk önce bir plan hazırlanmalıyız.

Uzun bir süre plan hazırladılar ve planı bir kağıda yazdılar. Plan ise: Andy'nin, iblisi yaptıkları sihir ve büyüü içeren çembere sokması ve büyüleri söyleyip Mart'ı eski haline getirmektir. Plan buydu.

Yanlarına sapan, kalkan gibi şeyler aldılar. İblisi haber kaynaklarından buldular. Birçok insan onlara uzaktan: "Onlar deli." diyordu fakat onlar bunu yapmaya kararlıydı. İlk önce Oliver bir evin arkasına geçip saklandı çocuklar ise olanları uzaktan dürbünle izliyorlardı.

Andy iblisi sinir etmeye başladı. En sonunda Andy iblisi çok sinirlendirince iblis onu kovalamaya başladı. Andy bildiği büyülerle hızlıca koşmaya başladı. Andy çizdiği çemberin yerine geldi ve Oliver Andy'ye seslendi: "Arkanda!"

Andy bakar bakmaz iblis Andy'ye yakaladı. Oliver: "Hayır!" diye bağırdı. Jack babasının yakalandığını gördü. Hızlıca koşmaya başladılar. Oliver tüm gücüyle bütün sihirleri söyledi. En yakın arkadaşının yakalanması onu derinden etkilemişti ve söylemeye devam etti. Jack ve diğerleri Oliver'in dediklerini bir yandan tekrar ediyordu. Birkaç saniye böyle söylediler ve iblis kontrolden çıkmaya başladı. İblis

ellerinden kurtulmuştu. Yaşlı, beyaz sakallı bir adam çıktı ve sihirler söylemeye başladı.

Oliver:

- Drake hocam.

O adamın yanına gitti.

Oliver:

- Hocam siz misiniz? Bize büyücülüğün ilk adımını öğreten?

Drake:

- Evet evlat, benim ama Andy'yi kurtarmamız lazım. Bu kağıtta yazan büyüleri iblise söyle.

İblis büyük çemberden tam çıkmak üzereydi fakat büyüyle iblisi çembere sokmayı başardılar. Jack ve diğerleri Mart ile olan anılarını anlatmaya başladı. İblis birden kulaklarını kapatarak bir göz yaşı düşürdü. İblisin midesi bulanmaya başladı. İblisin çantasından yumruk atma sesleri geliyordu. Bir anda iblisin çantası büyümeye başladı ve içinden silüetler çıkmaya başladı. Jack ne olduğuna baktı. Onlardan birisi babası idi, Andy' idi. Jack babasına uzun süre sarıldı. İblis hareket etmeye başladı.

Andy:

- Drake hocam, bu siz misiniz?

Drake:

- Evet evlat, benim ama çok zamanımız yok işe koyulmamız lazım.

Andy Oliver'a da sarıldıktan sonra Andy, Oliver ve Drake sihirleri güçlü bir şekilde söylemeye başladı. Jack ve diğerleri de anılarını anlatmaya başladı ve iblis bir anda yok oldu. Çantasından bir sürü yutulmuş insan çıktı. Mart ise gözleri morarmış, parmakları bembeyaz ortada oturmuş bir şekilde: "Ne oluyor." dedi. Jack ve arkadaşları Mart'a sınıksıkı sarıldılar. Oliver, Andy ve Drake de sarıldılar ve hep birlikte sarılıp evin yolunu tuttular.

Eve giderken Jack bir ses duydu. Bu ses: "Kalk Jack, kalk hadi!" diyordu ve Jack bir anda kendisini yatakta buldu. Arkadaşları ona iyi ki doğdun Jack diye bağırıldılar. Jack ne olduğunu anlamadı. Mart, Alex, Tom ve Andy hemen bir parkta

buluştular ve o gün herkes aynı rüyayı grdgn söyledi. Ardından Oliver, Andy’i aradı. Oliver da buluştukları alana gitti ve hepsi aynı rüyayı grdgn söyledi.

Oliver bunu kitap haline getirmeyi düşündü ve bunu diğerlerine söyledi. Çalışmaya başladılar, kitabı bastılar ve kitap çok ilgi gördü. Kitaptan kazandıkları parayla çok zengin oldular.

Devam edecek...

Abdülkadir Atlas GRNAL

AYŞE’NİN KEDİSİ

Bir zamanlar Ayşe diye bir kız varmış. Ayşe’nin dersleri iyiymiş ve 5. sınıfa gidiyormuş. Ayşe’nin son zamanlarda canı sıkılmış. Ayşe bir kedisinin olmasını istiyormuş ama annesi izin vermiyormuş. Ayşe’nin arkadaşları hep kedilerinden bahsediyormuş ve Ayşe’nin canı iyice sıkılıyormuş.

Ayşe’nin canı o kadar sıkındı ki artık ders notları da düşüyordu. Ayşe’nin öğretmeni Ayşe’nin annesine bu durumu anlattı. Annesi de Ayşe’ye bu durumu anlattı. Annesi bir kedileri olursa onun ihtiyaçlarıyla ilgilenmesi gerekeceğini söyledi ve onların yaşaması gerektiği yerlerin doğa olmasını söyledi ve aynı zamanda bir kediyi sokakta besleyebileceğini ve diğer kedilere bir ev yapıp sokağa koyabileceğini de söyledi. Ayşe çok mutlu oldu ve hemen bir kedi evi yaptı. İnsanlara da hayvanlara iyi davranmaları için yazılar yazdı. Çünkü hayvanlara iyi davranmayanları sevmiyordu.

Ayşe yaptığı kedi evini okula götürüp öğretmenine ve arkadaşlarına gösterdi. Okul dönüşü kedi evini sokağa bırakıp yanına mama ve su koydu. Yazdığı yazıları da unutmayıp onları da her yanına yapıştırdı. Böylelikle hem Ayşe Mutlu olmuş oldu hem de sokak hayvanları.

Öykü ŞENGÜL

MÜZİK ALETİ ÇALMAK

Bir gün Zehra, evde oturuyormuş. Zehra müzik aleti çalan kişileri izliyor ve dinliyormuş. Bir gün yan komşuları taşınmış. Müzik aleti çalan komşuları olmuş. Komşularının evinde gitar, keman, piyano, kanun, zurna, saz gibi bir odada müzik aletleri duruyormuş. Zehra'nın bu yeni taşınan komşuları müzikle ilgilenen müziği seven bir aileymiş.

Zehra komşularının müziğe olan sevgisini çok sevmiş ama komşularıyla tanışamamış. Çünkü komşuları müzikle ilgilendiği için her zaman çeşitli müzik aleti çaldıkları için gidememiş.

Bir gün Zehra hastalanmış ve okula gidememiş. Komşuları aslında her zaman müzik aleti çalmıyorlarmış. Saat bir gibi onlar Zehra'nın evine gelip annesi de onlara gidiyormuş. Zehra hastalandığı için annesi komşusunun evine gidemeyince komşusu Zehra'nın evine geldi. Komşusu Zehra'yı evde görünce şaşırıldı. Ona neden okula gitmediğini sordu. O da: "Hasta olduğu için gitmedim." dedi.

Annesi ve komşuları sohbet edip çay, kahve içtiler. Zehra çok sıkılmıştı. Televizyon kumandasını aldı ve müzik kanalını açtı. Bir süre dinledikten sonra komşularının şarkısıyla yakından ilgilendiğini fark etti. Komşuları Zeynep Hanım şarkıyı içinden mırıldanıyordu. Zeynep Hanım'a: "Şarkıyı biliyor musunuz." diye sordu. Zeynep Hanım da: "Evet, biliyorum." dedi. Sonra Zehra da: "Ben de müzik aleti çalmak isterdim." dedi. Zeynep Hanım: "İstersen seni çalıştırabilirim." dedi. Zehra çok mutlu olmuştu aslında.

Zehra komşularına gittiğinde sesin Zeynep Hanım'dan değil öğrencilerinden geldiğini öğrendi. Zehra istediği müzik aletini düşündü ve keman çalmak istediğine karar verdi. Keman Zehra'ya göre rahatlatıcı bir müzik aletiydi. Zehra annesine keman çalmak istediğini söyledi. Zehra annesiyle birlikte yan sokakta ki müzik aleti satan dükkâna gidip bir tane keman aldılar ve Zeynep Hanım'a kayıt oldular.

Zehra o günden sonra televizyondan müzik dinlemek yerine kendi müzik aletini çalmaya karar verdi. Bu şekilde keman çala çala annesi de kanun çalmaya karar verdi. Bu sayede müziğe bağlı bir aile olarak yaşamaya karar verdiler ve Zehra isteyen herkesin müzik aleti çalabileceğini anladı.

Elif ÇETİNKAYA

DOSTLUK

Bir zamanlar bir köyün kasabasında yaşayan beş arkadaş vardı. Ceren, Mehmet, Erva, Kemal ve Suzan. Bu arkadaşlar orman yürüyüşüne çıkmıştı. Hepsi meyve toplamak için bir gruba ayrılmıştı. Ceren elma, Mehmet armut, Erva erik, Suzan ayva. Grubun en cesur kişisi Kemal, en zoru kızıl ormanda olan böğürtlen toplamaya gidecekti ve ayrıldılar.

Aradan birkaç saat geçti ve hepsi Erva'nın evinde buluştular. Ama bir kişi eksikti. O da Kemal'di. Bir yarım saat daha geçti ve grup endişelendi. Mehmet şüphelenip: "Ona bir şey olmuş olabilir onu aramaya gidelim." dedi ama buna Suzan karşı geldi: "Bize bir şey olabilir." dedi ve reddetti ama Suzan'a çok kızdılar. Ve hepsi bir ağızdan: "Sen gelmezsen gelme biz dostumuzu kurtaracağız." dediler. Suzan onlarla gelmedi ve diğerleri Kemal'i arayama kızıl ormana gitti.

Biraz korkmuşlardı daha 11 yaşındaydılar. Biraz ilerledikten sonra Kemal'i baygın bir şekilde buldular. Mehmet, Kemal'i sırtına aldı ve annesi Meryem Hanım'a haber verdiler. Kemal'i hastaneye götürdüler. Kemal iyileşmişti ama kendine ne olduğunu bilmiyordu. Kemal uyandıktan sonra arkadaşlarıyla gezdi oyunlar oynadı.

Tabi şimdi Suzan'a ne oldu diye düşüneceksiniz. O günden sonra Suzan'la görüşmediler. Çünkü Suzan gerçek bir dost değildi.

Hakan AY

SPOR YAPMAK

Spor yapmak, hayatta dinç kalmaktır. Spor demek vücutta herhangi fiziksel davranış veya fiziksel zorlayıcı harekettir. Yapmak fiiliyle birleşince harikulade bir şey olur spor. Birçok dalı vardır aynı ağaç gibi.

Örnek verirsek: voleybol, futbol, basketbol, tenis, golf, gülle atma, uzun atlama, halter, jimnastik, masa tenisi, sırık atlama, yüzme gibi. A'dan Z'ye her şeyiyle. Ağaç gibidir dedim ya kökleri çok eskilere dayanır. Ta Antik Yunan'dan tut, Peygamber Efendimizdeki cahiliye dönemine. Kılıç eskime benzer, eskrim spordur. Spor ağaç gibidir dedim ya. Ağaç toprak kaymasını engeller, spor da sağlıklı yaşamı. İşte spor böyledir.

Herkes denemeli. Bir dakika olsa az bir zaman bile olsa bu hazzı herkes denemeli, tatmalı, yaşamalıdır.

Etka ÇOLAK

ASTRONOT OLMAK İSTEYEN ÇOCUK

Ben de çok çalışıp ikinci astronot olabilirim. Hatta 13 önemli deneyden fazlasını bile yapabilirim. Belki de uzay aracı ile başka gezegenlere bile gidebilirim.

İkinci Türk astronot olarak haberlere çıkmayı çok isterim. Üstümde uzay elbisesiyle dünya dışında, uzayda, başka gezegenlerde yerçekimi olmadan uçmak ne şatafatlı olsa gerek.

Astronot olup uzaya gideceğim zaman oradaki işler çok güç olmalı diye düşünüyorum. Her şeyin uçtuğu bir alanda bir eşyayı gerekli yere koyduğumda başka yerde olduğunu görmek beni şaşırtırdı. Hatta bazen komik bile gelebilirdi.

Astronot olmak için şimdiden sabırsızlanıyorum. Başka gezegenlerden veriler alıp aktarmak ve tüm ülkenin benim adımdan bahsetmesi, başarılarım hakkında konuşması, benim için oldukça onur verici olacak.

İlk uzaya gitme sürecinde sağlık testlerinde sorun olmazsa harika olur ama ailemle vedalaşırken duygusal anlar yaşanabilir.

Ama ben başarabileceğime, çok çalışıp astronot olacağıma inanıyorum. Ne de olsa bir şey yapabileceğimize inanmak aslında en önemli adımı atmış olduğumuzu göstermiş olur. Theodere Roosevelt'in de dediği gibi: “ İnanmak, başarmanın yarısıdır.“ İstikrarlı bir şekilde, azimli bir şekilde, kendimize güvenip umutsuzluğa kapılmayıp hedefimize odaklanırsak amacımıza ulaşırız.

Ben de çok çalışıp başarılı bir astronot olabileceğime inanıyorum.

Betül YAZICI

UZAY, ASTRONOT VE HAYAT

Astronotlar uzayı, uzaya gidip araştırırlar. Bazı olumsuz yanları ve aksilikleri ama aynı zamanda da olumlu yönleri vardır.

Mesela olumsuz yönlerine bir örnek: sürekli uzaya gidip gelindiği için Dünya'daki yer çekimini bir süre sonra unutabiliyoruz. Uzay ile Dünya farklı hava ve atmosferde olduklarından oluşma süreci de epey uzun sürebiliyor.

Ancak olumlu yanları da vardır. Büyüleyici bir yer olan uzay çeşit çeşit gezegen ve merakla gelen keşfetme duygusu... Hep fotoğraflarda gördüğümüz o Ay'ı Satürn'ü veya da Venüs'ü canlı canlı görmek ne kadar da güzel olurdu? Kızıl gezegenimiz olan Mars'ın üstünde duruyor olmak nasıl hissettirdi? Ya da milyonlarca yıldızı görebilmek çok güzel ve etkileyici olurdu. Bunun en iyi tarafı da uzay hakkında merak ettiğin soruların cevaplarına bir adım daha yaklaşmış olmaktır.

Benim en çok gitmek istediğim gezegen güneşe en yakın gezegen yani Merkür'dür. Jüpiter'e ne kadar gitmek istesem de kendisi bilinene göre soğuk, sert rüzgârlara sahip zehirli bir gaz bulutudur. Güneş sistemindeki en büyük gezegen olarak bilinen Jüpiter aynı zamanda çok hızlı dönmektedir.

Çoban Yıldızı olarak bilinen ama aslında bir yıldız değil de gezegen olan bu gök cismi ise Venüstür. Mars'ta su bulunursa yaşamın olacağı söylenmektedir. Merkür'de su bulunmasına rağmen güneşe en yakın gezegen olduğundan ve zehirli gazlar bulunduğundan Merkür'e yaşamın olmayacağı sonucuna varılmıştır. Dünyanın kardeş gezegeni Mars'tır. Neptün'ün ise Uranüs'tür.

Uzay çok çok geniş bir alandır. İçerisinde tonlarca farklı veya da aynı gök cismi barındırır. Bir diğer yandan da astronotluk bu yüzden zordur. Çok fazla merak edilen soru vardır ancak teknoloji bazı sorularımızı cevaplayacak kadar gelişmemiş durumda olabiliyor. Ama ben yapacağım, bu iş bende. Sıradaki astronot ben olmalıyım!

Öykü GÜDER

ÇANAKKALE KAHRAMANLARIMIZ

Mart ayıydı. Martın on sekiziydi. Askerlerimiz kan ve ter içinde Çanakkale'yi korumaya çalışıyorlardı. Düşman askerleri vatanımıza doğru yaklaşıyorlardı. Fakat bizim askerlerimiz yani kahramanlarımız sayesinde vatanımız korundu oldu ve biz bu savaşı kazandık.

Fakat bu savaşın kötü yanları vardı. Kahramanlarımız bizi kurmuştu ama şehit olmuşlardı. Annelerin, babaların acı çığlıkları duyuluyordu. Belki nişanlı, evliydi belki de çocukluydu bizim kahramanlarımız ama şehit olup kurtardılar vatani. Duyamamışlardı bir daha sevdiklerinin seslerini.

Askerlerimiz vatanımıza karşı belki de güven hissettiği için korumuşlardı bizleri ve vatanlarını. Nasıl biz onlara minnettar hissediyor ve onlara güveniyorsak onlar da bize bu güzel duyguları besliyorlardır. Şahsen ben askerlerimize teşekkür etmek isterdim çünkü askerlerimiz sevdiklerimizi korumuştur bizim. Belki o zaman biz yoktuk fakat bazı sevdiklerimiz yaşıyordu.

Biz kahramanlarımıza minnettarlık beslemeliyiz. Biz onları öylesine biri olarak değil, vatanımızı koruyan koruyucular olarak görmeliyiz. Çünkü onlar bizim için ve vatanımız için canlarını verdiler. İşte Çanakkale'nin önemi bunlardır.

Çanakkale vatanımız olduğu için önemlidir. Çanakkale şehitlerimizin can verdiği yer olduğu için önemlidir. Ve son olarak Çanakkale, Çanakkale olduğu için önemlidir.

Esila Tuğsem VURAL

ÇİÇEKLER EKLENİR KALBİME

Çeşit çeşit güller
Pespembe laleler
Mosmor lavantalar
Bembeyaz kardelenler

Çiçekler eklenir kalbime
Rengarenk çiçekler
Ekliyorum kalbime
Kan kırmızısı güller

Ecrin ERSEN

AĞAÇLAR

Yemyeşil ve güzel bir ağaç!
Çıksız bir ortam
Molozsuz bir yer
Renkleri yeşil
Şekil şekilleri iyi, renkleri iyi.

Daha çok fidan!
Daha çok ağaç!
Çevremiz ağaç olsun
Gerisi kirli olmasın

Saygın Arif BELGE

DOĞA

Ne güzeldir ağaçlar
Ne güzeldir iekler
Ne güzeldir doğa
Cıvıl cıvıl kuŐlarıyla

Sakın zarar verme doğaya
Gitmesin güzel hava
Yok olmasın bu güzellikler
Değer ver doğaya

Berra Gülsüm CUMBUR

ÇEVREMİZ

Ey İnsanlar! çevremizi koruyalım.
Doğaya sahip çıkalım.
Fidan diken insanlar,
Sevgi ve mutluluk doluyor.

Ağaçları kesersek
Dinlenemez gölgesinde yaşlılar
Fidan dikelim.
Doğaya katkımız olsun.

Çöp atanları uyar.
Çevre kirliliğine yol açma!
Hepimiz doğayı kollayalım
Ve çevremize iyi olalım.

Zeynep Irmak AYDIN

CANIM OKULUM

Canım okulum benim
Benim ikinci yuvam.
Okumayı ilk öğrendiğim yer
Seni çok seviyorum.

Canım okulum benim
Senle yazmayı öğrendim.
Çok teşekkür ederim.
Seni çok seviyorum.

Ayşe TANRIDAĞLI

PARK

Çocuklar çok sever.
Gençler de sever.
Kıpkırmızı salıncaklar
Yemyeşil çimenler

Dönen kaydıraklar
Bankta oturan yüzlerce insan
Havalar bazen sıcak
Bazen de soğuk.

Ece Hatice ERBOZ

İYİ BAK KENDİNE

Çevre kirliliği hastalığı tetikler,
Hayvanlar bile bundan etkilendiler.
Çöplerden ölüyor denizdeki balık.
Pis olan bir yerde olacak mı sağlık?

Virüslerin istilasındaki koca dünyada
Dikkat et kendine yakalanma hastalığa.
Dengeli beslenip düzenli uyu da
Bağışıklık sistemin kuvvetlensin daha da.

Kuvvetli bir vücut sağlığa anahtar.
Spor yapmak da sana çok şey katar.
Günlük egzersizini unutma.
Sağlıkta en önemli rollerden biri, spor yapma.

Tedbirsiz olursan mikrop gelir misafirliğe.
Düzensiz beslenip yazık etme kendine.
Kahvaltısız okula sakın geleyim deme!
Meyve, sebze tüketip iyi bak kendine.

Ecrin Hanife DELİACI

NE VAR Kİ ŞU DÜNYADA?

Ne var ki Şu dünyada?
Alkol olmasa sigara olmasa
Ne olur ki Şu dünyada?
Mutlu olalım, sevgi dolu olalım.

Őiddet, kavga olmasa
Ne olur ki Şu dünyada
Alkol olmasa sigara olmasa
Mutlu olalım, sevgi dolu olalım.

Ne var ki Şu Dünya'da?
Kavga olmasa őiddet olmasa
Alkol olmasa sigara olmasa
Mutlu olalım, sevgi dolu olalım.

Tuana GÜNEY

BAĞIMLI OLMA

İçki, sigaraya, alkole
Bağımlı olma iyi insan!
Sağlığa zararlı şeylere
Kendini adama ey insan!

Sağlıklı olmak istiyorsan
Kötü alışkanlıklardan uzaklaş.
Hayatını yaşamak istiyorsan
Alkol, sigaradan uzaklaş.

Bağımlı olma bunlara
Kendini, aileni düşün.
Sevdiklerinle mutlu olmak için
Kötü alışkanlıklardan uzaklaş.

Yanlış kararlar verdiysen
Doğru yolu bulmak elinde.
Hayattan kopmak istemezsen
Asla bir şey olmaz deme.

Bir kere kullan diyene
“Hayır!” demeyi bilmelisin.
İradene sahip çıkıp
Yanlış kararlar vermemelisin.

Tuana İNCE

SAĞLIK

Sağlık dediğin değerlidir hazineden.
Spor yapar, sağlıklı beslenir, canını seven.
Temiz ol, kendine dikkat et, çok geç olmadan
Bil ki sağlığın tüm kâinata bedel

Temiz kal, kaçsın mikroplar.
Aşını ol, vücudunda bulunsun bakteri savar.
Erken yatıp erken kalkan güne enerjik başlar.
Bunlara dikkat etmezsen canın neye yarar?

Hastalara, al önlem.
Çok takarsan kafaya olursun verem.
Takılma ne der elalem?
Elmayla beslendi, uzun yaşadı Adem.

Çok sigara içen oldu kanser.
Dondurma yersen mikroplar verir konser.
Çok meyve yersen hastalıklar başından gider.
Dediklerimi dinlersen değişir hayatın birden.

Lilas HAMUŞ ve Sümeyye T. UFUK

İNSANOĞLU

İnsanoğlu ders almaz, yaşadıkları onlara az.
Bu devirde konuşturulmaz, yapılır yargısız infaz.
Kör olmuş hepsinin gözü, sınırlar dünya bembeyaz.
Herkes kanar aldanişlara, olur tanrı tanımaz.

İnsanoğlu saftır, tek sözle manipüle edilebilir.
Ancak şan, şöhret peşindekiler halk tarafından sevilir.
En ufak bir yanlışta haklar haram edilir.
Kimse kendi gibi davranmaz herkes birbiri gibidir.

İnsanoğlu nankördür. Dostlar unutulur, bırakılır köhne
Dertlere derman olunmaz, bulunmaz çare.
Kimse gerçek yüzünü göstermez, vardır herde şey şaibe
Herkes dolaşır avare, nedir bilinmez kaide.

Lilas HAMUŞ

ŞANLI MUSTAFA KEMAL

Çanakkale anahtarını saklayıp vermeyen
Güvenli bir yurt için kalbinden vazgeçen
Damarlarındaki soğukkanlı toprağımız için veren
Bir destan gibidir şanlı Mustafa Kemal.

Kahramanlık için bize yürek düşmana korku veren
Kurşuna kafa tutup saatini kaybeden
Bugün bile bizlere gurur ve sevinç veren
Bir dilek gibidir şanlı Mustafa Kemal.

Türk'ün cesaretini tüm cihana gösteren
“Ya istiklal ya ölüm!” görüşünü bizlere öğreten
Türkiye'nin fatihi olup düşmanları yenen
Bir mucize gibidir Mustafa Kemal.

Ecrin Hanife DELİACI

KURTARICIMIZ ATATÜRK

Odur bizi düşmanlardan kurtaran.
Yurdumuza göz koyanları denize atan.
Odur bize özgürlüğümüzü kazandıran.
Mustafa Kemal'e borçludur her kalbi atan.

Odur bize hayatını adayan.
Bizim için çabalayan.
Odur vatanı için canını feda eden.
Yurdunu savunan.

Odur bize örnek insan.
Odur ülke için kalbi atan.
Bilim odur, fen odur. Onunla anılır her aydınlık.
Mustafa Kemal'le sona erdi Vatan üstündeki karanlık.

Osman AKPINAR

MAVİ GÖZLÜM

Ona bakınca görürsün istiklal.
Ölsen de kalbimizde yerin var.
Hepimizin canı feda sana.
Sarı saçlı, mavi gözlü Ata'm.

1881 en özel gün.
Kalbimizde açtın onca kırmızı gül.
Cesurluğu, lideriyle övünün.
Sarı saçlı mavi gözlü Ata'm.

Çocuklar için yaptığı onca şey.
Vatanı, emanet ettiği her şey.
En önemlisi ülkemizi veren
Sarı saçlı mavi gözlü Ata'm.

Hira Nur GENÇ

ATATÜRK

Bizim kurtuluşumuz
30 Ağustos'tur.
Bizi kurtaran
Atatürk'tür.

Geliştirdi bizi.
İyileştirdi bizi.
Korudu bizi.
Bize lider oldu Atatürk

Son değildi, 10 Kasım'dı.
Bitmedi, başladı.
O gün başardıklarıyla
Kalbimizde yeniden doğdu Atatürk.

Zeynep TEZCAN

BU BAYRAK DALGALANACAK

Ortaklaşa bir ordu oldular.
Ne var ne yok Çanakkale'ye doluştular.
Sandılar bizi güçsüz.
Yolumuz İstiklal yolu!

İngiliz İngiliz, Fransız, Hint orduları...
Tarihimiz hep zaferlerle dolu.
Kırılrsa da kanadımız
Yolumuz İstiklal yolu!

O, al bayrak... Askerimiz sayesinde duruyoruz ayakta
Ve al bayrağımızın ışığı asla sönmeyecek.
Şehitlerimizin kanı asla yerde kalmayacak.
Yolumuz istiklal yolu.

Tarihimize baktıkça ülkemiz canlanacak.
Bakamayanlar kahrolacak!
Bu bayrak dalgalanacak.
Yolumuz İstiklal yolu.

Firdevs İkra KÜSMEZ